

Iver Poulsen: De uafhængige har jo meget ofte understreget deres stærke ønske om, at de virkelig svagest stillede i samfundet får den håndsrækning, de har brug for, og som det er samfundets pligt at yde disse svagest stillede medborgere, først og fremmest de mennesker, som er helt eller halvt hjælpeløse på grund af evnesvaghed, invaliditet eller anden ulykke.

Forudsætningen for, at samfundet kan yde disse mennesker den støtte, de har brug for, og som det er samfundets pligt at yde uden karrighed, er imidlertid, at andre befolkningsgrupper må resignere noget i deres krav til det offentlige, for det er jo nu engang således, at vi ikke har mere at fordele, end hvad vort arbejde og vor produktion indbringer. Ved denne fordeling tror jeg det er på tide man gør sig helt klart, at der er to parter i denne sag: den nydende part og den ydende, og at den ydende part, de yngre, produktive aldersgrupper, stadig væk bliver færre i antal i forhold til den nydende part. Vi bør også tænke på de økonomiske byrder, som regeringens forskellige buketter nu lægger på de produktive, yngre aldersgrupper. Jeg tror i hvert fald, vi skal overveje, om det ikke er på tide, at disse produktive aldersgrupper får et pusterum, hvad angår nye økonomiske byrder.

Flere ordførere har nævnt spørgsmålet om, hvorvidt de beløb, der står i lovforslaget, er de rigtige; den ærede ordfører for det konservative folkeparti, fru Clara Munck, nævnte to tal og mente, at de måtte bringe folk til at spekulere meget over, hvordan man var kommet til dem. Det er, som om regeringen også her er faldet for fristelsen til at „tænke på et tal“; men det bliver jo nok undersøgt nærmere i udvalget, hvor mit parti desværre ikke bliver repræsenteret.

De økonomiske byrder, som regeringen gennem sine bukettforslag pålægger befolkningen, mener vi bør bæres i fællesskab. Vi finder det i hvert fald meget betænkeligt, hvis man nu begynder at give enkelte befolkningsgrupper kompensation for disse byrder, som jo skulle bæres i fællesskab, medmindre der er meget, meget tungtvejende grunde til, at visse befolkningsgrupper får kompensation. Det mener vi imidlertid ikke der er i dette tilfælde; i hvert fald er vi meget betænkelige ved den vej, regeringen går nu med begyndende kom-

pensation til forskellige befolkningsgrupper. Derfor er de uafhængige noget betænkelige ved det foreliggende lovforslag.

Socialministeren (Bundvad): Jeg takker ordførerne for socialdemokratiet og det radikale venstre for den absolutte tilslutning til lovforslaget. Min tak til de andre ordførere må jeg nok dæmpe lidt ned.

Jeg var ikke forundret over, at det ærede medlem fru Gunhild Due ville have mere; det er jo næsten et stående krav fra det ærede medlem, så det behøver jeg ikke at gå nærmere ind på. Jeg er mere forbavset over den reaktion, der kom fra venstres og det konservative folkepartis ordførere.

Må jeg først sige til det ærede medlem hr. Niels Mørk, at det er rigtigt, at der er nogle problemer i forbindelse med tilskud for pensionister til kørsel med lokale trafikmidler. De steder, hvor kommunerne ejer disse trafikmidler, kan man som led i takstpolitikken indføre rabatordninger, og der er visse steder i landet, hvor private busejere har set deres fordel ved at gennemføre sådanne rabatordninger; men andre steder, hvor man ikke har kunnet gøre det, afskæres kommunen, således som loven er affattet, fra at yde støtte på dette punkt. Derfor vil jeg gerne give tilsagn om, at vi i udvalget vil se nærmere på det.

Jeg vil imidlertid fremhæve, at hvis man skal gå videre frem ad den vej, der hedder kørselsgodtgørelse, må der være en skarp afgrænsning af, hvem der har ret til denne kørsel, og hvad det er for en kørsel, der er tale om, for vi kan komme i den situation, at kommunerne opfatter en tilladelse på dette område som tilladelse til også at bevilge sommerferierejser o. lign. Der kan eventuelt være tale om en tilladelse for kommunen til at yde tilskud til en lokal kørsel i forbindelse med omsorgsarbejde; det kan man gøre, og det vil jeg gerne drøfte med udvalget.

Spørgsmålet om lovens tilbagevirkende kraft, som de ærede medlemmer hr. Søren Andersen og fru Clara Munck gjorde bemærkninger om, hænger sammen med skattelovens ikrafttrædelsestidspunkt, idet man ønskede, at pensionisterne skulle have kompensation fra samme tidspunkt. Jeg er klar over, at det kan skabe visse administrative besværligheder. Det er netop derfor,